

Det gik under hans Tale op for mig, at der maatte herske en eller anden Misforstaaelse, og jeg har nu ved at læse Talen igennem i Dag faaet dette bekræftet. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er til Stede, men jeg er nødt til at rette denne Misforstaaelse. Det ærede Medlem maa have faaet Underretning fra en eller anden — jeg ved ikke, hvilken hans Kilde har været —, men denne har ikke givet ham rigtig Underretning, og derfor er nogle af de Paastande, han fremsatte, ikke rigtige. Det ærede Medlem paastod, at der var to Kommissioner. Dette er ikke rigtigt. Det ærede Medlem begyndte med ligesom at gaa ud fra, at jeg ikke skulde vide, at den i 1912 nedsatte Universitetskommission endnu var bestaaende. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det er jeg fuldt vidende om, thi jeg forhandler stadig med den. Jeg ved godt, at den endnu har en Del af sit Arbejde tilbage, og det er kun 4—5 Dage siden, at jeg skrev til Kommissionens Formand angaaende Spørgsmaalet om at tage Sagen angaaende de medicinske Institutter her lige overfor i Bredgade op til Overvejelse paa en vis Basis, som Kommissionens Medlemmer havde ønsket. Men jeg vil erindre om, at da denne Kommission havde afgivet sin Betænkning, blev der holdt en lille Festlighed mellem Kommissionen og Ministeriet, og ved denne Lejlighed vil ærede her tilstedeværende Medlemmer af denne Kommission huske, at jeg udkastede en Plan om — for saa vidt som jeg administrativt fik med denne Kommissions Betænkning at gøre —, i hvilken Rækkefølge disse Ting skulde fremmes. Jeg sagde derom, at af de 5 Afsnit, hvori Kommissionen havde delt sit Arbejde, ansaa jeg det andet — tror jeg, det var — Lokaleforholdene ved Universitetet, som det, der var mest paatrængende nødvendigt, og at man derfor straks skulde begynde Arbejdet paa den saakaldte Laboratoriebygning, eller som den nu kaldes „Studiehuset“ i Studiestræde og Sct. Pederstræde, og i den Anledning fremkomme med Lovforslag herom. Saa kunde man ad Aare paa Finansloven fremme det andet Byggeforetagende, de medicinske Institutter, og ligeledes fremme, hvad Kommissionen havde behandlet i sin 5te Afdeling: Lønningsforholdene ved Universitetet. Dette vandt Tilslutning hos alle Kommissionens Medlemmer. Det var ikke blot Kommissionens Formand, det var ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen),

som var enig i, at det var den Maade man skulde gaa frem paa.

I Tilslutning hertil og i Tillid til, at jeg havde Kommissionens Medlemmer med mig, stillede jeg i Fjor Forslag om Opførelsen af „Studiehuset“. Dette blev vedtaget, og Arbejdet er i fuld Gang. Jeg vilde altsaa i Aar være kommet med Lønningslovforslaget tilligemed Planerne — for saa vidt de havde været færdige — om Indretningen af de medicinske Institutter i Bredgade. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal har der været nogen Gnidning mellem det Kommissionsudvalg, som arbejder med Sagen, og de medicinske Autoriteter. Gnidningen synes nu at være forbi, saa at der er gode Udsigter til at faa en god og fornuftig Ordning, men denne Gnidning har forarsaget, at de Planer, som først var fremme, har maattet ændres, og at man nu er sysselsat med helt nye Planer. Det har ligget udenfor min Magt at faa denne Sag hurtigt gennemført. Nu er der skrevet til Kommissionsudvalget om — efter visse af Kommissionsudvalget med Tilslutning af de medicinske Autoriteter, som skal benytte Bygningerne, givne Tilsagn — at udarbejde Planerne. Det vil vel neppe lykkes at naa saa vidt, at de kommer frem i denne Rigsdagsamling, men saa kommer de til næste Aar.

Med Hensyn til Lønningsspørgsmaalet nævnede jeg i Gaar, at jeg har haft et Besøg i Begyndelsen af December af Universitetets Rektor og Universitetets Referendarium, hvor vi forhandlede om dette Spørgsmaal. Jeg sagde den Gang, at jeg mente, at det under de nuværende Forhold vilde være vanskeligt at komme med saa stort et Lovforslag som dette Lønningslovforslag, idet jeg saa vilde være nødt til ogsaa at fremsætte andre Lønningslovforslag. Jeg skal f. Eks. nævne det Lønningslovforslag, vi havde i Fjor om Museerne, hvor Kunstmuseet af en eller anden Grund — jeg skal ikke komme ind paa det her — blev udskudt i Lønningsudvalget. Jeg gav et bestemt Løfte om, at disse Funktionærer skulde være de første, der kom med, naar der atter blev Tale om en Lønningslov. Og noget lignende gælder om andre af Statens Funktionærer, som ikke er kommet med i det store Lønningsregulativ. Det vilde være umuligt ikke at tage dem med, men paa det nuværende Tidspunkt, hvor vi befinder os i saa vanskelige og usikre Forhold, og hvor ingen kan vide, hvordan Statens Stilling vil blive, at komme med en hel Række store Lønningslove